

Forsamlingen af Formænd
for Revaliderings- og Pensionsnævnene

Socialministeriet,
Departementet,
Slotsholmsgade 6,
1216 København K.

Viborg, den 17. maj 1991

Vedr.: Forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension (L 62) m.v.

Ref.: Socialministeriets udaterede brev modtaget 14.05.1991 (1. kt., j.nr. 1000-39).

I anledning af ministeriets brev skal forsamlingen af formænd for revaliderings- og pensionsnævnene udtale følgende:

Vi er principielt af den også tidligere tilkendegivne opfattelse, at der er behov for, at der foretages en grundig og uhildet vurdering af hele førtidspensionssystemet i en alsidigt sammensat kommission (evt. et udvalg). Der er mange problemer i det nuværende system, som trænger til en indgående analyse. Først når en sådan vurdering er foretaget, er det rimeligt at overveje ændringer m.h.t. dels indholdet af et evt. nyt regelsæt, og dels hvilken myndighed afgørelseskompetencen skal tilkomme. Alt i alt må vi mene, at der her er tale om et lovgivningsområde, der er af indgribende betydning både for et meget stort antal enkeltpersoner og for samfundet som helhed. En reform af området bør derfor efter vor mening afvente det kommissions-/udvalgsarbejde, vi har anbefalet.

Vi er opmærksomme på, at det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at regeringen snarest agter at nedsætte et udvalg, der skal »vurdere og opstille modeller for en vedvarende udlægning« af tilkendelseskompetencen til kommunerne i de sager, der som en midlertidig ordning agtes bevaret i de foreslåede nye revaliderings- og pensionsnævn. Endvidere skal i udvalgets overvejelser om modeller også indgå spørgsmålet om fremme af den beskæftigelsesmæssige indsats for de pågældende persongrupper. Udvalget skal bl.a. også overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at udskille mellemste og højeste pension fra de øvrige typer af førtidspension, om tilkendelsesreglerne kan forenkles, om ansøgerne i højere grad kan ind-

drages i beslutningsprocessen samt om og i givet fald, hvorledes sagsbehandlingstiden kan nedbringes. Endelig anføres det, at udvalget skal færdiggøre sit arbejde senest den 1. december 1991. Vi kan – som det også fremgår af det ovenfor anførte – være enige i, at det vil være værdifuldt at få de ovennævnte spørgsmål grundigt belyst, og at der evt. fremsættes forslag til ændringer på området. Der vil imidlertid også være andre væsentlige problemer, som bør overvejes, f.eks. om det kunne være rimeligt, at det i lovens § 14 omtalte erhvervsnevnebegreb bør erstattes af andre kriterier for pensionstilkendelser. Også forholdet til tilgrænsende lovgivningsområder, f.eks. vedrørende dagpenge, arbejdsskader og efterløn kunne overvejes.

Det i bemærkningerne til lovforslaget kort beskrevne kommissorium for udvalget finder vi, som det fremgår af foranstående, alt for snævert, også fordi det, inden man kender indholdet af evt. nye lovregler, på forhånd forudsættes at hele sagsområdet udlægges til kommunerne. Vi finder det endvidere – selv med det snævrere kommissorium, der agtes givet udvalget – yderst betænkeligt, at det foreslås, at udvalget skal færdiggøre sit arbejde senest den 1. december 1991. Der kan efter vor opfattelse ikke blive tid til en forsvarlig vurdering af det område, kommissoriet dækker.

Vedrørende de enkelte foreslåede bestemmelser skal vi bemærke:

1. Det forekommer kunstigt at udskille en del af de helbredsbedingede pensioner, nemlig pensionen i henhold til gældende lovs § 14, stk. 3, nr. 1, til kommunal kompetence. Det er vor erfaring, at afgørelsen af, om der foreligger berettigelse til mellemste førtidspension efter lovens § 14, stk. 2, nr. 1, eller til den lavere helbredsbedingede pension efter lo-